

KARISINA FİZİKSEL ŞİDDET UYGULAYAN VE ORTAK ÇOCUKLARINI KÜRTAJLA ALDIRMAYA ZORLAYAN KOCANIN KENDİSİNİ TEHDİT EDEN VE KENDİSİNE HAKARET EDEN KADINDAN DAHA AĞIR KUSURLU OLMADIĞI - KADININ TAZMİNAT TALEBİNİN REDDİNİN GEREKTİĞİ

Özet: Mahkemece, evlilik birliğinin temelinden sarsılmasını ve boşanmayı gerektiren olaylarda her iki taraf da kusurlu, ancak eşine göre kocanın daha fazla kusurlu bulunduğu kabul edilmiştir. Ne var ki; yapılan tahkikat ve toplanan delillerden; davacı-davalı kocanın eşine fiziksel şiddet uygulaması ve ortak çocuğu kürtaajla aldirma konusunda eşine baskı yapması ve ailesinin evlilik birliğine müdahalesine ses çıkarmamasına karşılık; davalı-davacı kadının da ailesinin evlilik birliğine müdahalesine ses çıkarmadığı, ev eşyasına zarar verdiği, kocasına tehdit ve hakarete bulunduğu anlaşılmaktadır. Gerçekleşen bu olaylar karşısında boşanmaya sebep olan olaylarda taraflardan birinin kusurunun diğerinden baskın olduğu söylenemez. Tarafların eşit kusurlu kabul edilmeleri gerekir. Durum böyleyken, mahkemece davacı-davalı kocanın daha ağır kusurlu bulunması doğru olmadığı gibi; eşit kusurlu eş yararına tazminatlara karar verilemeyeceği (TMK [174/1-2](#)) ve bu sebeple davalı-davacı kadının tazminat taleplerinin reddi yerine yazılı şekilde maddi ve manevi tazminata hükmedilmesi de doğru olmamış, bozmayı gerektirmiştir.

T.C.

Yargıtay

2. Hukuk Dairesi

E: 2013/6981 K: 2013/19595 K.T.: 09.07.2013

DAVA : Taraflar arasındaki "boşanma" davalarının birleştirilerek yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm, davacı-davalı (koca) tarafından; kusur belirlemesi, kadın yararına hükmedilen tazminatlar ve nafakalar yönünden temyiz edilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp

düşünüldü:

KARAR : 1-Dosyadaki yazılara kararın dayandığı delillerle kanuna uygun sebeplere ve özellikle delillerin takdirinde bir yanlışlık görülmemesine göre, davacı-davalı (koca)'nın aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yersizdir.

2-Mahkemece, evlilik birliğinin temelinden sarsılmasını ve boşanmayı gerektiren olaylarda her iki taraf da kusurlu, ancak eşine göre kocanın daha fazla kusurlu bulunduğu kabul edilmiştir. Ne var ki; yapılan tahkikat ve toplanan delillerden; davacı-davalı kocanın eşine fiziksel şiddet uygulaması ve ortak çocuğu kürtajla aldırma konusunda eşine baskı yapması ve ailesinin evlilik birliğine müdahalesine ses çıkarmamasına karşılık; davalı-davacı kadının da ailesinin evlilik birliğine müdahalesine ses çıkarmadığı, ev eşyasına zarar verdiği, kocasına tehdit ve hakarete bulunduğu anlaşılmaktadır. Gerçekleşen bu olaylar karşısında boşanmaya sebep olan olaylarda taraflardan birinin kusurunun diğerinden baskın olduğu söylenemez. Tarafların eşit kusurlu kabul edilmeleri gerekir. Durum böyleyken, mahkemece davacı-davalı kocanın daha ağır kusurlu bulunması doğru olmadığı gibi; eşit kusurlu eş yararına tazminatlara karar verilemeyeceği (TMK.md.174/1-2) ve bu sebeple davalı-davacı kadının tazminat taleplerinin reddi yerine yazılı şekilde maddi ve manevi tazminata hükmedilmesi de doğru olmamış, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ : Temyiz edilen hükmün yukarıda 2. bentte gösterilen sebeple kusur belirlemesi ile kadın yararına hükmedilen maddi ve manevi tazminatlar yönünden BOZULMASINA, bozma kapsamı dışında kalan temyize konu bölümlerinin ise yukarıda 1. bentte gösterilen sebeple ONANMASINA, temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine, işbu kararın tebliğinden itibaren 15 gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere oybirliğiyle karar verildi. 09.07.2013(Salı)